

Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in ponedeljka ob 5 popoldne.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Val dopis naj se pošilja uredništvu lista. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo in rokopi si se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Štefan Godina. Lastnik konsorcijski list „Edinost“. — Tisk tiskarne „Edinost“, vpisane zadruge z omejenim poročtvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.
Naročnina znaša: Za celo leto K 24.—
za pol leta 12.—
za tri mesece 6.—
za nedeljsko izdajo za celo leto 5-20
za pol leta 2-60

VEČERNA EDINOST

Posamezne številke se prodajajo po 6 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.
Oglas se računajo na milimetre v širokosti ene kolone
Cene: Oglas trgovcev in obrtnikov mm po 10 vtn
Osmrtice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov mm po 20 vtn.
Oglasi v tekstu lista do pet vrst K 5.—
vsaka nadaljna vrsta 2.—
Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev
Oglase sprejema in seratni oddelk „Edinosti“. Naročniki in reklamacije se pošiljajo v pravi list. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu.
Uprava in inseratni oddelk se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnoštevilni račun št. 841.652.

Na Poljskem in v Galiciji so se pričeli novi veliki boji.

Položaj na severu in zapadu.

DUNAJ, 21. (Cenz.) V Galiciji se je razvila na fronti izliv Dunajca—Ryglica, Kolaczyce, Jasienica (severno od linije Tuchow—Krosno), nova bitka.

Rusi so zbrali tekom zadnjega tedna močnejše sile v ozemlju Sanok—Lisko, da napadejo z vso silo in obkolijo našo proti fronti Krosno—Jasto prodirajočo karpatsko armado. Avstrijske sile, ki so šle preko prelaza Lupkow, so preprečile ta načrt. Boji se nadaljujejo. V zgornjem porečju Latorcze, pri Also-Verecko, so prešle naše čete v uspešno ofenzivo.

Na južnem Poljskem je bilo zasledovanje umikajočih se Rusov zaključeno. Zavezniki so pričeli z napadom na sovražne pozicije, ki se nahajajo na vzhodnem bregu reke Nide, Trezewiczke in Rawke. Nahajamo se pred pričetkom novih velikih bojev.

Na nemško-francoskem bojišču so Francozi in Angleži nadaljevali s poskusom, da bi predrl nemške linije, vendar pa so se vsi napadi ponesrečili s težkimi izgubami. Namera, da bi se detaširanje močnejših nemških sil na Poljsko izrabilo v svrhu, da se predre nemška fronta, se zamore označiti kot izjalovljena. — (»Tagespost«).

LONDON, 20. (Cenz.) Varšavski korespondent lista »Times« poroča svojemu listu z dne 18. t. m.: Splošno mnenje v Varšavi je, da bodo Rusi pred Varšavo ustavili prodirajoče nemške armade. Če se Nemcem ne posreči tekem enega tedna osvojiti Varšavo, potem se jim to sploh več ne posreči. Linija pred Varšavo nudi Rusom mnoge prednosti; tamkaj se nahajajo množične utrdbne, ki so za sovražnika velika ovira. Vrh tega se nahajajo utrjene pozicije na črti Skierniewice—Varšava, ki so bile napravljene šele meseca oktobra, med njimi strelski jarki, dolgi po več kilometrov. Pričakovati je torej srditih bojev, ki se bodo vršili dolgo časa. — (»Tagespost«).

Vojna s Turčijo.

CARIGRAD 21. (K.) Glavni stan javlja: Neka sovražna ladja je danes bombardirala obrežje severno od Alexandretto, ne da bi bila provzročila kak škodo.

Z družih bojišč ni javiti nič važnega.

Obstreljevanje angleške obali po Nemcih in belgijske po Angležih.

BRUSELJ, 21. (K.) Holandski listi pri našajo zadnje dni poročila o obstreljevanju angleške obali ter izrekajo očitjanje, da Nemčija ne respektira odprtih mest. Temu nasprotno stoji, da angleško brodogeje že tedne v nasprotju z mednarodnim pravom obstreljuje belgijsko obal in kopaljšče ter da povzroča tam veliko škodo. Celo kopaljšče Westende je deloma razdejano. Tudi drugi kraji so močno trpeli.

Nemški hidroplan nad Calaisom.

LONDON, 21. (Kor.) »Times« poročajo, da je vrgel neki nemški hidroplan v nedeljo na Calais dve bombi, ki pa niste napravili nobene škode.

Letalec nad Brusljem.

BRUSELJ 21. (Kor.) Jutranji listi javljajo: Včeraj je letal neki sovražen letalec nad vzletiščem v predmestju Etterbeck in je skušal metati bombe, ali streljanje naših vojakov ga je prepošlo.

General Mackenzen — generaloberst.

BERLIN, 22. (Kor.) Kakor poroča »Das militärische Wochenblatt«, je bil višji poveljnik devete armade, general kavalerije Mackenzen, imenovan za generaloberst.

Kako varajo Francozi samega sebe.

BERLIN, 21. (Kor.) »Berliner Tageblatt« objavlja sledečo izjavo nekega vjetega francoskega stotnika: »Vojaki niso čisto nič informirani o vojnem položaju. V Argonih se n. pr. bojujejo južnofrancoske čete, ki ne vedo, kje se nahajajo. Bojujejo se v najboljši veri, da se nahajajo na višinah Črna gora. Tako se varajo Francozi same sebe.

Nemški ujetniki iz kolonije Togo.

LONDON 21. (Kor.) V Liverpoolu je bilo izkrcanih 150 nemških vojnih ujetnikov iz kolonije Togo.

Vročanje civilnih internirancev preko Švice v domovino zaključeno.

BERN 21. (Kor.) Po poročilih, ki jih je dobil zvezni politični departma od zastopstev sosednjih držav, je smatrali odpravo nemških, ogrskih in avstrijskih in francoskih civilnih internirancev v domovino kot končano. V splošnem se je vrnilo preko Švice v domovino okoli 110.000 oseb, večinoma ženski in otroci.

Etapna komisija bo sedaj dne 24. t. m. ustavila svoje delovanje. Le blagovna pisarna bo izvrševala še tekoče posle in napravila obračun.

Ekspedicija nemškega Rdečega križa v Carigradu.

BERLIN 2. (Kor.) V Adenu nastopi ekspedicijska nemškega »Rdečega križa« svoje potovanje v Carigrad.

Pomanjkanje bombaževine na Ruskem.

PETROGRAD 21. (Kor.) Ruski industrijalci z bombaževino so dobili od državne banke 5 1/2 milijona rubljev v zlatu, da nakupijo ameriški in egipčanski bombaž, ki bo transportiran v Rusijo preko Vladivostoka.

Prepoved izvoza orožja v Ameriki.

FRANKFURT ob Meni, 21. (Kor.) — »Frankfurter Zeitung« poroča iz Newyorka: Državni tajnik Bryan je izjavil, da predsednik Wilson ne vztraja pri zakonski predlogi glede prepovedi izvoza vojnega materijala. Časopisi napadajo predlog, ki bo gotovo popadla.

Avstro-ogrsko banko.

DUNAJ 21. (Kor.) V današnji seji generalnega sveta avstro-ogrške banke sta bila sprejeta na znanje dopisa avstrijskega in ogrskega finančnega ministra. Glasom teh dveh dopisov sta obe vladi ukrenili nastopne odredbe glede poslovanja avstro-ogrške banke:

Avstro-ogrška banka se do nadaljnjega odvezuje od izpolnjevanja določb o rednih letnih sejah in o sklicevanju izrednih sej občnih zborov. Čas, kdaj se ima vršiti prihodnja redna letna seja, se določijo po obeh vladah v sporazumljenu z generalnim svetom banke. Ob suspenziji nasprotujočih določb dotičnih članov bančnih statutov se generalni svet pooblašča, da že pred pregledom bilance po računskih revizorjih in pred odobrenjem bilančnega sklepa po občnem zboru da izplačati na odbitek dividende za poslovno leto 1914 znesek, ki ga naj obe vladi določiti sporazumno. Dovoljuje se, da se sklepanje radi obnovljenja privilegija postavi kakor posebna točka na dnevni red rednega občnega zbora, ki se bo vršil svoječasno.

Na podlagi teh odredb je generalni svet odložil toliko sklicanje izredne seje, kolikor redne letne seje občnega zbora. Glede nadaljnjega izplačila na odbitek za poslovno leto 1914. se bo sklepalo v prihodnjem letu.

Najvišje cene za oves.

DUNAJ, 22. (K.) »Wiener Zeitung« objavlja ministerijalno naredbo od 21. decembra 1914, tičeče se določitve najvišjih cen za oves. Po tej naredbi se ne smejo pri prodajanju ovsu v veletrgovini prekoračiti nastopne najvišje cene za meterški stot: Na Nižje-Avstrijskem 25 Kr., na Stajarskem, Koroskem, Kranjskem, Goriškem — izključivši doklado na deželno žito — 27 1/2 Kr., na Češkem 23 1/2, na Moravskem in v Šleziji 24 Kr., v Dalmaciji 24 Kr. Naredba stopi v veljavo z dne 25. decembra 1914.

Žitni trg.

VRATISLAVA, 21. (Kor.) Pšenica 25.20, rž 21.20, oves 20.40.
BUDIMPEŠTA, 21. (Kor.) Glede pšenice in rži nobene kupčije, ječmen 13.85, oves 13 do 13.25. Vreme deževno in snežno.

Novoletna voščila v Budimpešti.

BUDIMPEŠTA 22. (Ogrska brzojavna pisarna). »Narodna stranka dela« bo tudi letos ministrskemu predsedniku komparativno čestitala za novo leto; nagovor bo imel predsednik stranke grof Khuen-Hedervary. Grof Tisza odgovori na to posebnim govorom.

Anglija v vojni.

Zanimivi so sedaj oglasi v angleških časopisih. Med njimi najdemo vesti, ki so

sedaj običajne po vsem svetu, po vseh državah, ki se nahajajo v vojni: osmrtnice za padlimi častniki, povpraševanja po raznih pogrešanih in poročila vojakov svojcem. Tako priobčuje poročnik Normann, da je bil 30. ali 31. oktobra (ta »ali« je jako značilen, ker se na bojišču zlivajo dnevi vojakom drug v drugega), pri Messingerju ranjen, potem vjet in da se nahaja sedaj v Krefeldu, kjer postopajo ž njim jako dobro. Za velike izgube v angleškem častništvu so značilne ponudbe izvršiteljem oporok s strani trgovcev, ki plačujejo za orožje, knjige in zlatino najboljšee cene. Ponujajo se spominske plošče iz kovine, lesa in stekla. V sled prisotnosti ogromnega števila Belgijcev in Francozov v Londonu, se nahaja po angleških časopisih tudi veliko število francoskih oglasov. Eni naznanjajo svoj srečni prihod, neki Gaston javlja svoj sigurno neutolajljivi »prijateljici« svoj »depart Londres pour Paris.« Mlad belgijski zakonski par z najboljšimi zvezami v Londonu in z diplomatskimi priporočili, sedaj v denarnih stiskah, prosi za gostoljubnost kake bogate angleške družine v Londonu za 14 dni. Dva starejša Belgijca, ki se nahajata na Škotskem in jima tamošnje podnebje ne ugaja, bi prišla rada v blažje podnebje. Londonska prepočitšča se odlikujejo po oglasih: »Popolnoma angleško, tako v pogledu lastnika kakor uprave. V hotelu ni zaposlen niti en Avstrijec ali Nemec.« Zabave se prično kakor običajno ob 8, ali pa tudi pozneje. Od večjih gledališč ste zaprti samo Lyric Apollo in Shaftesbury, ki ste bili posvečeni opereti. V Wenstencu sei gra v 22 gledališčih. Najbolj se igrajo starejši uspešni komadi. V gledališču Royalty se igra že tri leta večer za večerom Bennetova igra »Kazipot«. V dveh gledališčih se igra francoski. S koncertnimi programom so popolnoma izginili moderni nemški in avstrijski komponisti; vendar pa kažejo vsa znamenja, da je prva šovinistična revolucija že precej popeljala in zato se zopet dopuščajo Wagnerjevi, Brahmsovi in Dvořakovi komadi. Nasprotno pa so nemški in avstrijski glasbeniki popolnoma izključeni.

V Angliji se porablja prostovoljna darčljivost tudi v korist opreme armade in bogati ljudje preskrbujejo na svoje stroške cele armadne dele in zato tudi ne manjka po listih oglasov teh vrst. Neka tvrdka ponuja oklopne avtomobile, opremljene s stolpmi, ki ga je mogoče premikati. Neka deklarka šola želi darovati »poljsko kuhinjo za bolne vojake« in prosi za prispevke za četno bolnišnico. V Dunkerqueu želi nekdo posoditi zaprt avtomobil. Neka druga oseba naznaja zopet, da želi posoditi svoj avtomobil za sprehode rekonvalescentnim vojakom, vsekakor predlog, ki je vreden, da se ga posnema. Konjenik, ki mora na fronto, prosi, naj posodi ali podari kdo vojaški samokres. Neki oglas pravi: »Iščejo se: poizvedovalni poročnik in višji častniki za neki bataljon.« Za množične rekrutne tabore, ki niso urejeni ravno najbolj, se iščejo potom nabiranja sredstva za provizorne zgradbe, ki bi služile vojakom kakor klubi. »Sportmenbataljoni«, o katerih se govori že nekaj mesecev, še vedno niso popolnjeni, ker se še vedno iščejo člani. Strah pred »Zeppelin« se vidi tudi iz oglasov. Ponujajo se zavarovanja proti »bombam, letalom in invazijam.« Neki gospod išče kapital za praktične poizkuse z neko bombom, ki bi se metala z aeroplanov na »Zeppeline«. Vendar pa naznanja istočasno, da sprejme denar izključno od Angležev.

Slovensko gledališče v Trstu.

V soboto, 26. t. m., ob 7 in pol zvečer se uprizar burka s petjem v 3 dejanjih (6 slikah)

„BREZ DENARJA“.

(Spisala L. Krenn in K. Lindau.)
Glasba je od L. Kuhna. Režijo vodi G. Daneš-Gradiš.
Vstopnice po nizkih cenah bodo ves teden v predprodaji pri g. Bičkovi, vratarici »Narodnega doma«.

Vožnja v Havre.

V sedanjem času pomeni vožnja iz stare v novo belgijsko prestolnico zelo težavno podjetje. V srečnih mirovnihi časih se pelje kratkoma iz Bruslja z železnico v Rouen in odtod s parnikom po Seini do izliva, kjer se nahaja sedaj mnogo imenovani sedež belgijskega kralja in belgijske vlade. V sedanjih razmerah je posluževanje tira popolnoma izključeno. Za sedaj se nahaja sploh samo ena železniška zveza med Belgijo in Francijo, namreč ona iz Bruslja v Lille; toda promet je tako nereden, da se le malokdo poslužuje vlakov. Sicer pa preko Lilla tako ne bi bilo mogoče priti, kajti južno od tega mesta se

vrše hudi boji. Tako ostane pravzaprav le ena edina pot, namreč iz Bruslja v Havre in sicer po pomorski poti preko Vlissingena in Folkestonea. Formalnosti, ki so potrebne za to vožnjo, so naravnost neznosne. Treba je živeti z vsemi sovražnimi armadami v prijateljskih razmerah in imeti v vsaki armadi nekaj protektorjev, sicer nikakor ni mogoče dobiti papirjev in potnih listov, legitimacij in drugih dokumentov, ki so potrebni.

Ze vožnja iz Bruslja v Vlissingen je zelo mučna. Traja namreč cela dva dneva. Vrh tega je treba imeti še srečo, da se naloži na kak parnik v Antwerpen. Redni promet namreč že dolgo ne obstoja. Če pride človek v Vlissingen, lahko čaka jako dolgo, da pride kak angleški parnik, ki ga odpelje v Anglijo. V Kanalu se pogosto pojavljajo nemški podmorski čolniki, kar gotovo ne služi v pospeševanje pomorskega prometa. Kadar pa pride kak parnik, je naravnost oblegan od beguncev, posebno belgijski mater z otroki, ki hočejo v Dinkirchen, Calais in Flandrijo, da obiščejo tamkaj svoje sinove, ki se nahajajo v belgijski armadi. Globoko skrb je čitati tem nesrečnem z obraza, ki se jim niti ne sanja, če so njihovi svojci še živi ali že mrtvi pod mrzlo zemljo. Kljub vsej žalostni situaciji je ta materina ljubezen nekaj vzvišenega in tolažljivega.

V Havru je ob tem letnem času navadno zelo megleno. Pristanišče in keji so zelo zapuščeni. Paroplovba je skoro popolnoma ustavljena, trgovina počiva in pri vsej tej praznoti človeku niti na misel ne pride, da se nahaja v tretjem največjem francoskem obmorskem mestu. Ceste so prazne, trgovine večinoma zaprte, ker manjka odjemalcev. Ministri in ravnatelji narodne banke se pripeljejo vsak dan v začasne sedanje urade, da podpisujejo potrebne akte. Belgijski uradni list izhaja v Havru samo vsakih 4—5 dni in se tiska v prefekturni tiskarni brezplačno. Belgijska vlada živi v Havru na stroške Francije, ki si šteje v veliko čast, da je našel s svojega ozemlja preganjeni zaveznik gostoljubje na francoskih tleh. Poštni urad oskrbujejo francoski uradniki, toda belgijska poštna znamenja in belgijski bankovci so enakovredni s francoskimi.

Privatna stanovanja sedmih belgijskih ministrov in pri kralju Albertu akreditiranih evropskih poslanikov, se nahajajo v modernem delu mesta. Skoro vse vile so v zastavah in ob gotovih dnevnih urah je tamkaj zelo živahno življenje. Diplomati prihajajo in odhajajo, vojne brzojavke gredo od rok do rok. Belgijske kraljevske dvojice ni v mestu, čeprav je pripravljeno zanje krasno stanovanje. Kaur poroča korespondent lista »Neueste Züricher Zeitung«, vztraja kralj Albert trdovratno med svojimi vojaki na bojišču, kjer jih neprestano bodri. Kraljica Elizabeta na drugi strani je zvesta družica svojega sopraga in vztraja zvesto ob njegovi strani tudi v teh najtežjih urah, v katerih se nahaja sedaj belgijski narod.

Večer v Calaisu. Sven Elverstad, urednik »Politikena«, je šel iz Londona v Calais in opisuje sedaj svoje doživljanje. Megleni, deževni in tužni novembarski dan se je že bližal večeru, ko je pristal parnik v slabo razsvetljenem pristanišču Calaisa. Vse področje luke je strogo zaprto. Videti je le vojake in v nesigurni svetlobi se bliskajo bajoneti straž. Polagoma je šla ladja mimo cele vrste velikih parnikov, na katerih so vsa okna, kakor o priliki kakega svečanega potovanja, sijajno razsvetljena. To so bolniške ladje, na katerih je na tisoče in tisoče ranjencev, a s sprednje jarbole se sveti napis »Rdeči križ« v temni noči. Znotraj v mestu so trgovine še odprte — zapro jih šele ob 9 zvečer. Po poltelnih, hladnih in vlažnih cestah drve čete radovednežev. Tu in tam je videti slikovite pojave Indijcev in Afrikancev; za njimi prihajajo preko trga čudovito oblečeni škotski vojaki, z druge strani pa prihaja tiho mimo francoski bataljon. Na ramah imajo lopate, najbrže prihajajo vsi od gradnje strelskih okopov. Neprestano se tu prihaja in odhaja, s fronte v Calais in iz Calaisa na fronto.

S fronte prihajajo najprej ranjenci. Med ljudstvom je slišati besede: »Les Boches!« »Les Boches!«, psovka na naslov zajetih nemških ranjencev. Neki nemški ranjenec leži na krovu kočije, poleg njega pa sedi francoski skavt. Podpira mu glavo in gleda začuden v njegovo lice. Ko zasliši ranjenec psovke množice, se najprej rahlo nasmehne, nato pa prebledi kakor stena in zapre svoje trudne oči. Neprestano prihajajo avtomobili in ambulance z ranjenci. Nemci so osvojili Dixmuiden, zunaj je kravavi ples in vsa mesta ob obrežju so polna ranjencev. Ze pred vhomod v mesto jih pregledajo vse še enkrat in oni, ki imajo

vsaj nekaj izgleda na okrevanje, so tako srečni, da pridejo v mestne bolnišnice. Morda nobeno francosko mesto ob morju ne vživa toliko »poezije« vojne, kakor ravno Calais. Ko se mesto pomiri in leže vse k počitku, se čuje iz daljave zamolklo grmenje: na fronti grme namreč topovi. Isteve večera, ko je šel Elvestad po ulicah tega bujnega mesta, je prišla zopet belgijska kraljica, da poseti svoje ranjene belgijske vojake. Kakor poroča imenovani vojni korespondent, potuje kraljica Elizabeta neprestano od ene bolnišnice do druge in sicer med Boulogne in Furnesom. Pripeljala se je z avtomobilom pred novo, še nedograjeno mestno hišo v Calaisu. Preko črne obleke je imela dolg plašč, na glavi kapuco. V široki obleki je izgledala nekam majhna, suha in drobna. V njenem obrazu ni opaziti nobenih sledov kakega strahu, pač pa je videti v njenem pogledu nekaj daljnega, odsotnega, kakor v mesečini. Rekel bi, da neprestano misli, a da kljub vsemu premišljevanju ne more razumeti vsega....

Odredbe v pospeševanje živinoreje.

Posledica sedanjega položaja je, da se domače zaloge živine v dosedaj nepoznani meri pritezajo v namene aprovizacije.

Da se zadošča tem zahtevam in da se ob enem živinoreja vendar obvaruje škode, ki bi mogla spraviti v nevarnost truda-polno delo mnogih let in bi je bilo težko zopet popraviti, je ministrstvo za poljedelstvo sporočilo glavnim poljedelskim korporacijam — popolnoma priznavajoč njihove doslej ukrenjene odredbe — tista navodila, ki pred vsem prihajajo v vpošteve za enotno postopanje v interesu živinoreje.

Posebno in s povdankom se je svarilo pred neracionalnim izrabljanjem zalog živine — ki so v mnogih deželah še vedno precej izdatne — ter se je opozarjalo na nevarnosti preobširnega pošiljanja na trge, ki je tem nevarnejše, ako se mlada živina oddaja v prevelikih množinah. Zato je nastopiti proti prodajam v masah ali za slepo ceno.

Pred vsem je delati na to, da se ohranijo dragoceni biki, krave in iz njih izhajajoča teleta, potem je delati na čim večjo množitev mlade živine, kar ni potrebno le kot skrb za ohranitev zalog za bodočnost, marveč se izkaže tudi — česar je pričakovati z gotovostjo — jako dobičakosno. V tem pogledu se je opozorilo posebno na to, da je velik del velikih poljedelskih in poljedelsko-industrijalnih obratov (tovarne sladkorja, žgalnice, pivovarne, tovarne sladu) prišlo s ponudbo, da nakupijo in nakrmijo mlade živine v večjem številu. Poljedelsko ministrstvo polaga največjo važnost v najširše propagiranje te istotako patrijotične, kakor gospodarsko prežete pobude ter želi, da bi izvedeli o njej vsi v vpošteve prihajajoči interesi. Je tudi pripravljeno po moči pospeševati to akcijo, ki je v dragoceno izpolnitev in olajšanje vprašanja omejitve klanja telet. Poljedelsko ministrstvo je zato zapsilo poljedelske glavne korporacije, naj predložijo tozadevnim velikim obratom primerne pozive in naj mesečno poročajo o uspehu, pridodavši, če le možno, tudi podatke o številu.

Militaričnim revizijam je seveda ustrezati točno in natančno. Pri tem pa bi bilo posebno paziti na to, da živalim, ki so dragocene kot plemenske, ali radi rabe, kolikor možno priznana ter da se — ako so sicer v priugrni kondiciji — v prvi vrsti oddajajo jalovke, ali krave, ki slabo molzejo, ali so sicer nesposobne za plemo. Ker gre vojni upravi le za nabavo dobre klavne živine, se priporoča nujno, delati na to, da se posamezni posestniki živine, ali tudi občine sporazumevajo med seboj radi dobave klavne živine ter uvedejo tako izmenjavanje živine, ki bo združljivo toliko z interesi vojne uprave kolikor z onimi živinorejce.

Potem se je opozorilo na prašičorejlo, ki je radi hitrega množenja, malih zahtev in brze rasti prašiča ravno sedaj posebno važna za aprovizacijo in ki pri sedanjih nizkih cenah za prašičke obeta dobrih dohodkov. Priporočalo se je tudi, naj se svinje že sedaj dovajajo k merjascem, da bo na pomlad veliko število mladih prašičkov na razpolago za plemo in za rabo.

Da bodo krmila — posebno tudi ona, ki prihajajo v vpošteve za človeško hrano — v zadostni meri na razpolago, se priporoča tu varčnost, racionalno porabljanje in skrb za obilno pridobivanje krme v prihodnjem letu. Posebno naj se slama kolikor možno hrani za krmo in naj se za steljo nadomešča z listjem, žaganjem, šoto itd. Tudi se je opozarjalo možnost porabe odpadkov v kuhinjah in klavninah, ki posebno za prašičorejo prihajajo v vpošteve.

Samo ob sebi razumljivo je, da treba boleznim pri živini posvečati vso pozornost in natančno izvajati zakon o kužnih boleznih pri živini. Na sploh treba delovati na produkcijo živine v velikem številu. Od primerne vsakega posameznika in zložnega skupnega delovanja vseh se more pričakovati, da bo domača živinoreja zmagovala sedanjo povečano potrebo ter da izide brez škode iz nevarnosti sedanjih časov.

Sličice iz vojne.

Strel mrtvega. „Elsässer“ poroča o sledečem zanimivem, a tragičnem dogodku z zapadne fronte in sicer po informacijah nekega očividca: Bil se je hud boj. Na fronti je stal hraber Lotarinčan, ki se je ravno pripravil, da ustrel. V istem trenutku ga je zadela sovražna kroglica v srce in je obležal na mestu mrtve. Še v smrti je krčevito držal svojo puško. Po bitki so pobrali na bojišču mrtve in ranjene. Neki vojak je hotel vzeti mrtvemu vojaku puško iz rok. Ko se je nagnil, se je puška nenadoma sprožila in zadela vojaka v prsa. Zgrudil se je mrtve na tla in je bil potem z ostalimi mrtvimi pokopan v skupni grob.

Slučaj ali kaj? Na svojem zadnjem pohodu v našo divno okolico, sem se sestel z ženičo, katera mi je med drugim povedala sledečo, ne sicer zanimivo, toda vendar nekam čudno zvenečo povest: Med mnogimi, ki so bili pozvani, da branijo čast in svobodo naše lepe domovine, je bil tudi moj sin. Kot zvest državljani ni mrmral zoper težko dolžnost, ki mu je bila s tem naložena. Odšel je med prvimi, ki so bili poslani na severno bojišče. Dolgo ni bilo glasu o njem; in vedno sem bila v skrbeh, in vedno prosila boga, naj ga čuva pred sovražnikom in zopet vrne v naročje svoje nesrečne matere. Nekega dne sem dobila pismo, v katerem mi je sin poročal med drugim tudi naslednje: „ Naj vam na kratko povem, kako sem odšel gotovi smrti: Bili smo komandirani v prednje vrste, kjer naj bi prodrli sovražno fronto. Hiteli smo in skoro dospeli na določeno nam mesto, ko se moj konj bliskoma vzhvane pokonci, in ker se tega nisem nadejal, me je vrgel s sedla. Poškodovan se nisem dosti, le kosti sem si pretresel, da mi še danes niso povsem v redu. Tako sem postal nesposoben za boj in odšel z drugimi ranjenci do bližnjega lazareta.

Razne politične vesti.

Misel razorožitve. Kakor poročajo berlinski listi iz Rima, je v zadnji seji italijanskega senata, 16. t. m., senator Morandi utemeljeval predlog, s katerim se vlada pozivlja, da bi že sedaj imela stalno pred očmi kot najvažnejši smoter bodočih mirovnih pogajanj vprašanje razorožitve. Ta misel ima zelo važno jedro. Za razorožitve ali vsaj za omejitve oboroževanja je sicer sedaj propaganda nemogoča, a pri mirovnih pogajanjih bo zanjo ugodno in pravo mesto. Teoretično se je smatralo to že za jako verjetno, da bo v slučaju svezovne vojne stranka, ki zmaga, poravnani stranki diktirala mirovne pogoje take vsebine, da je boj za bodočnost možnost oboroževanja zelo omejena. Ko bi se psrečilo storiti položaj, da bi pri teh pogajanjih stranka, ki bi zmagala, spoznala za koristno, da se sklene res lojalni mir in bi se tudi sama zavezala, da bi v primernem razmerju tudi sama ne stonjevala oboroževanja, bi bil ta del vsebine bodočih mirovne pogodbe tako dalekosežnega pomena, da bi mogel vplivati na ves bodoči razvoj vseh držav, ki so soudeležene v sedanji svetovni vojni.

Izpraznitev Belgrada. Zadnje uradne vesti 15. decembra. Pod tem naslovom priobčuje sobotna večerna »Neue Freie Presse« brez vsake druge pripombe sledeče:

6. decembra se je poročalo uradno: »Južno od Belgrada pridobivajo naše čete tal, zapadno od Arangelovca in Gornjega Milanovca je pritegnil sovražnik nova ojačenja in nadaljuje svoje vehementne napade proti zapadu.«

7. decembra se je poročalo: »Operacije, ki jih je povzročilo zavzetje Belgrada, zahtevajo pregrupiranje naših moči...«

11. decembra smo izvedeli sledeče: »Odrejena premikanja se vrše splošno brez večjih bojov s sovražnikom.«

14. decembra se je poročalo uradno tole: »Od Drine v jugozapadni smeri prodra ofenziva je jugozapadno od Valjeva zadela na veliko močnejšega sovražnika in se ni morala samo opustiti, temveč je povzročila tudi daljšeežno umikanje naših več tednov najtrdovratnejše, si vilo, toda z velikimi izgubami se bore sil. Temu pa stoji nasproti pridobitev Belgrada. Iz tega izhajajoči skupni položaj bo imel nove operative sklepe in ukrepe, ki morajo rabiti preganjanju sovražnika.«

15. decembra se uradno poroča: »Vsed operativnega položaja, nastalega po umaknitvi našega desnega krila, ki je postala potrebna, se je izkazalo umestno, da se začasno izroči tudi Belgrad. Mesto je bi-

lo izpraznjeno brez boja. Čete so pač trpele po prestatih naporih in bojih, a so razpoložene kar najbolje.

Spoštovanje pravic malih narodov. Berolinski „Tag“ poroča iz Stockholma: Prošlo nedeljo je na prošnjo stockholmskega dijaštva predaval profesor Fritof Nansen v nedeljo zvečer o pravicah in nalogah malih narodov. Predavanju so prisostvovali ministri Wallenberg, Sydov in Broström ter bivši ministri predsednik Staaff. Govornik je poudarjal pomen neodvisnosti malih narodov za velike narodne in svetovni razvoj. Dogodki zadnjih dni so pa pokazali, da spoštovanje pravic malih narodov začenja izgubljati, da se proglašajo nauki o pravicah močnejšega. Kdo pa je pravzaprav močan? Tisti, ki si zna nabaviti največ denarja in kdor zna izdelavati najbolj učinkujoče uničevalno orožje. Moderna gesla o pangermanizmu, panslavizmu in panlitavizmu vodijo človeštvo v vedno večjo bedo. Narodi nimajo samo pravice do neodvisnosti, temveč jo imajo tudi dolžnost braniti. Ko bi pretila nevarnost Švedski in Norveški, bi jo morali braniti do poslednje kaplje krvi. Za nas je ista pot: Nastopati moramo združeno, enako v slabem, kakor v dobrem.

O izdatkih za vojno je govoril v Eisencahu vseučilišni rektor Kopsch, ki je tudi nemški državni poslanec in pripadnik napredne stranke. Med drugim je rekel: „Izdatki za vojno so znašali prvi mesec okrog 2 1/2 milijarde, za nadaljnje mesece pa nekaj več nego tri četrte milijarde. Sedaj dovoljeno vojno posojilo 10 milijard pomenja obremenitev vsake glave z okroglo 160 markami. Ali more prenesti to našo ljudstvo? Da, kajti dohodki Nemčije znašajo 40 milijard na leto in od tega se na leto prišteje okrog 8 milijard. Vojno posojilo v znesku 10 milijard torej znaša samo nekaj več, kot enoletni prihranek našega naroda.“

Nemški časopisi proti denunciacijam. Češki listi so že ponovno obsojali denunciacije čeških ljudi, s katerimi preplavljajo sedanji razni anonimni denuncijanti policijske, sodne in druge podobne urade. Sedaj je obsodilo te denuncijante tudi glasilo Nemece v Prostějevem, ki pravi: „Iz čeških listov doznavamo, da je prejel tukajšnji urad celo vrsto anonimnih denunciacij. Samoposobi umevno je nastal vsled tega vihar ogorčenja, zaradi česar zavzemamo sedaj tudi mi svoje stališče napram tej stvari. Anonimne denunciacije nam niso znane in ne vemo, ali jih vlagajo Nemci ali Čehi, v nobenem oziru pa nečemo ž njimi imeti nič skupnega. Obsojamo take anonimne denunciacije ne le zato, ker jih smatramo za nedostojne in podle, temveč tudi zato, ker ponižujejo ugled mesta, v katerem živimo in na čigar ugledu nam mora biti. Kdor misli, da ima vzrok za pritožbo, mora imeti tudi pogum, da se postavi s svojim imenom za pritožbo. V resnici nam je na mirnem skupnem življenju z našimi češkimi soseskami, posebno ko vemo, da jih pritikajo iste nadloge v teh težkih časih kakor nas... Smatramo za potrebno, da v vojnem času občinski zastop vrši svoje težavne naloge na najpoštenjši način in da absolutno ne daje povoda za pritožbe. In prav zato se, kakor češki listi, obračamo z vso odločnostjo proti anonimnim ovadbam, ki povzročajo le ogorčenje in razdor, na zunaj pa vzbujajo neverjetna mnenja o razmerah v našem mestu. Imeti hočemo mir v mestu in smatramo vsakogar, ki kali ta mir z brezimenskimi ovadbami, za svojega sovražnika. Želeli bi, da bi našli uradi s takimi brezimenskimi ovadbami ravnavali enako, kakor ravnavajo uradi v Nemčiji, ki jih mečejo enostavno v koš. Nič drugega tudi ne zaslužujejo.“ — To je poštna, odkrita beseda, ki bi imela svoj prav tudi pri nas v Trstu, ker se ne manjka podležev, ki skušajo uničiti poštno ljudi z brezimenskimi ovadbami.

Domače vesti.

† **Anton Verovšek.** Anton Verovšek, bivši režiser slovenskega gledališča v Ljubljani in v Trstu, je v nedeljo zvečer v Ljubljani umrl. »Slovenski Narod« piše o njem: »Anton Verovšek je včeraj končal trnovo pot svojega življenja. Po dolgi, mučni bolezni — lotila se ga je jetika — je včeraj zatisnil mirno in lahko svoje oči za vedno. Znjim je legel v grob menda prvi slovenski igralec po poklicu. Verovškovo ime je ozko združeno z razvojem slovenskega gledališča, z razvojem slovenske dramske umetnosti. Ko je bilo slovensko gledališče v najlepšem cvetu, je tudi Verovšek želel kot umetnik največje uspehe. Njegov element so bile zlasti narodne igre. Kdo na Slovenskem ne pozna Verovška kot Krjavlja, kot Ježa? A tudi v karakternih vlogah se je Verovšek pokazal pravega globokomislega umetnika, ki je znal ustvariti iz sicer neznačilni vlog naravnost sijajne, umetniške tipe. Kako umetniško dovršeno je na primer igral vlogo starca v Turgenjevi pretresljivi drami »Tuj kruh!« Kdor je videl Verovška v tej vlogi, ga ne pozabi nikoli. V tej in sličnih vlogah je bil pokojni neprekljiv, zares pravi umetnik, poln stvarajoče sile umetnika. Letos so prvič, odkar se je slovenska Talija preselila v svoj novi hram, ostala zaprta vrata slovenskega gledališča, in menda le slučaj je, da je

baš sedaj tudi končal tek svojega bridkosti in prevar polnega življenja umetnik, ki je bil stebel tega gledališča vse od početka pa do konca. Slovensko gledališče je zamrlo, po kaj bi živel sedaj nje najmarkantnejši, najbolj samonikli predstavitelj? Verovšek je izdihnil, je zatisnil za vedno svoje trudne oči. Slava njegovemu spominu! — Tej proslavi umetniških vrlin in zaslug Antona Verovška za slovensko gledališko umetnost se pridružuje iz vsega srca tudi naše tržaško slovensko gledališko občinstvo. Pod vodstvom Antona Verovška se je tudi naš sicer mali, skromni oder dvigal in povzdignil do take višine, kakor bi se ne bili nikoli niti nadejali. Nepozabne so nam ure užitka, ki ga nam je nudil pokojni umetnik se svojimi neprenehno vernimi tipi iz narodnega življenja: gledali smo na odru — sebe! Kdor ve ceniti veliki vzgojalni pomen dramske umetnosti, nje veliko nalogo v napreduku in kulturnem razvoju naroda, ta ohrani Antonu Verovšku trajen, hvaležen spomin.

Bojniške blagajne in njih člani, poklicani pod orožje. Vsed vprašanja neke politične deželne oblasti se je ministrstvo za notranje stvari izreklo v smislu, da za osebe, poklicane v vojaško službo, v slučaju obolevosti (oziroma smrti) obstoji po posebnih zakonitih odredbah ustvarjena oskrb ter da člani bolniških blagajn, ustanovljenih po zakonu o bolniškem zavarovanju v slučaju njih vstopa v aktivno vojaško službeno razmerje (vaje, vojna služba) nima jo na podlagi zakona o bolniškem zavarovanju ne za se ne za svoje nikake pravice do podpore od strani bolniških blagajn, ako so v času trajanja tega vojaškega razmerja ali obolevi ali umrli. V slučaju pa, da je v poklicanec v vojaško službo še pred potekom 6 tednov — računajoč od izstopa iz dela, na katerega podlagi je bil član blagajne — odšel iz aktivne vojaške službe (na dopust), pa obstoji po mnenju ministrstva v smislu § 13, št. 3, zakona o bolniškem zavarovanju pravica do podpore od strani blagajne za slučaje bolezni, katerih začetek pada v čas, v kolikor je dotičnik odšel iz vojaške službe popred, nego je poteklo onih 6 tednov, v katerih uživa zaščito blagajne. Isto velja za v tem času dogodivše se smrtne slučaje. Za bolezni, katerih začetek pada v aktivno vojaško službo, niso dolžne bolniške blagajne nikakih podpor.

3000 kron je poslala družbi sv. Cirila in Metoda za Istro podružnica „Hrvatske straže“ v Sisku. Tudi belovarska podružnica je poslala lep dar. Beležec ta dva iz gledna čina narodne požrtvovalnosti in skrbi za narodno vzgojo obžaljuje zaderski „Narodni list“, da so se prispelki iz Dalmacije, ki je poprej prednjačila v požrtvovalnosti za družbo, skrčili. To obžalovanje naj bo tudi zavednim Slovincem v opomin in pobudo, da se bodo spominjali naše slovenske družbe vsaj v tisti meri, ki je možno v sedanjih časih ob sedanjih okolištinah.

Poziv očetom in materam, ženam in sestram. Velik in resen je čas, v katerem živimo. Velik po brezprimernih junastvih, ki jih izvršujejo naše vrle čete, resen po velikih žrtvah na krvi in imetju, ki jih zahleva domovina od nas. — Radostno so hiteli naši sinovi, naši soprogi in bratje k slavnim in v vojnih izkušnim zastavam našega cesarja; in s kakim pogumom so se borili, to smo čuli. — Ve, matere, žene in sestre ste v plemeniti in požrtvovalni skrbi negovale ranjence in jih krepile ter ste zvesto skrbele za blagor svojih dragih na bojišču. Veliki so tudi darovi, ki jih plemeniti človekoljubi prispevajo za vse panoge vojne oskrbe; saj mnogim ni sedaj možno, da bi svobodno razpolagali s svojimi finančnimi sredstvi. — Naša največja in najglavnejša skrb pa bo, da skrbimo za vdove in sirote na bojišču časti padlih vojakov. Zato ključemo vam, očetje in matere, žene, bratje in sestre: **Odprite srca!** Ko v nočeh skrbite molite za blagor svojih dragih, če vam skobi tedne izostaja vojna pošta, po kateri kopnite, ko v strahu in trepetu pregledujete liste izgub, tedaj pristopite k oltarju domovine in obljubite: »Ako nam dobrotna Previdnost povrne naše drage iz vojne, hočemo uradu za vojno preskrbovanje kak znesek, ali v renti, ali drugih vrednostnih papirjih, ali v gotovini sami, darovati za vdove in sirote padlih. Ta zaobljuba ne bi — ker jo bo izpolniti šele po vojni — nikakor škodovala drugemu potrebnemu nabiranju. Pomislite na vse one, ki so zapustili ženo in otroka in ki bodo mirneje in zaupneje kljubovali nevarnostim vroče bitke, ako bodo čuli o milijonih, ki so jih — izpolnjevale zaobljubo — darovali plemeniti ljudje! Zato še enkrat očetje, matere, žene in sestre: **Odprite srca!**

Vojna zaobljuba. Božič je praznik, ki združuje srca; okolo božičnega drevesca se zbirajo oni, ki spadajo skupaj po vezeh krvi. Odraščeni otroci prihajajo v hišo starišev; stari oče in stara mati se radujejo na vnukih, sin, ki sta ga poklic in zaslužek odvela v inozemstvo, se vrača domov, če ne za dalje, pa vsaj za božični večer. — Tako dobro nam ne bo v tem letu. Komaj da je kakha hiša med tisoči in tisoči hiš in dvorov, palač in koč, kjer ne bo manjkal kdo dragih ali pa tudi več.

Kjerkoli se letos združujejo ljudje ob božičnem drevesu, ne more niti svit sveč odgnati sence s čel in oči žena, mater, sester, zaročenk, ki begajo iskajoč preko sijaja tja v daljavo, temno, negotovo. Komaj da obrazi otrok bleste v nemotenem veselju. Tudi oni vedo, da je oče tam zunaj v mrzli, tuji deželi — pred sovražnikom. — Sveti praznik povzdiga srca, tesnoba se razrešuje, skrb postaja v molitve. Olokoko je ukorenjeno v verskem čutu naših dežela zaupanje v boga, ki prošnji do najvišjega pridružuje zaobljubo. Mnogo trajno dobrega se je storilo s tem. — Taka misel se je pojavila iz velike javnosti, privatna iniciativa jej je dala formo, skupina oseb jo je sprejela z veseljem in jo predložila uradu za vojno preskrbovanje. Je to lepa, enostavna misel, ki je bliž avstrijskemu čutu. Zato jo urad za vojno preskrbovanje rado vrača zopet v javnost. Naj najde odmeva v mnogih srcih in pomnoži pravično veselje s tem, da jim pokaže pot, po kateri potolažijo notranjo tesnobo srca z zaobljubo, da store kako dobro delo!

Dnevnik „Edinost“ v Trstu

- je izdal in založil naslednje knjige:
1. »VOHUN«. Spisal I. F. Cooper. — Cena K 1.60.
 2. »TRI PVESTI GROFA LEVA TOLSTEGA«. — Cena 80 vin.
 3. »KAZAKI«. Spisal L. N. Tolstoj. Poslovenil Josip Knaflič. — Cena K 1.60.
 4. »PRVA LJUBEZEN«. Spisal I. Sjergjevič Turgenjev. Poslovenil dr. Gustav Gregorin. — Cena 1 K.
 5. »POLJUB«. Povest izgorkega življenja češkega ljudstva. Spisala Karolina Světa. Poslovenil F. P. — Cena 80 vin.
 6. »BESEDA O SLOVANSKEM OBREDNEM JEZIKU PRI KATOL. JUGOSLOVANI«. (Malo odgovora na škofia Nagla poslovno pastirsko pismo v pouk slov. ljudstvu.) — Cena 80 vin.
 7. »IGRALEC«. Roman iz spominov mladeniča. Ruski spisal F. M. Dostojevskij. Poslovenil R. K. — Cena K 1.60.
 8. »JURKICA AGICEVA«. Spisal Ksaver Šandor-Gjalski. Prevel F. Orel. Cena K 2.—
 9. »UDOVICA«. Povest iz 18. stoletja. Napisal I. E. Tomič. Poslovenil Stefan Klavž. Cena K 1.60.
 10. »JUG«. Historičen roman. Spisal Prokop Chocholoušek. Poslovenil H. V. Cena K 3.—
 11. »VITEZ IZ RDECE HISE«. (Le Chevalier de Maisin rouge.) Roman iz časov francoske revolucije. Spisal Aleks. Dumas star. Prevel Ferdo Perhavec. — Cena K 2.50.

Frizer in frizer za dame
And. Rojic, Trst
Via Acquedotto 28.
Priporočam se gospodom za dobro in higijensko postrežbo.
Dama se pripravijo za moderno friziranje, glavepranje, barvanje i. t. d.
Vsakovrstna lepa dela se izvršujejo dobro in točno.

D. KORSANO
Specialist za sifilitične in kožne bolezni
Ima svoj ambulatorij
v Trstu, v ul. S. Lazzaro št. 17, I.
(Palazzo Diana)
Za cerkvijo Sv. Antona novega.
Sprejema od 12. do 1. in od 6 do 7 pop. zenske od 5 do 6 popoldne.

Dr. HORVATH
TRST, CORSO ŠT. 17
Specialist za KOŽNE in SPOLNE BOLEZNI
SIKOST in NERVOZNOST
za BOLEZNI v NOGAN in SKLEPIH.
Sprejema od 11-1 pop. in 3-5 zvečer.

Caffé Nuovo
(NOVA KAVARNA)
Trst, Piazza Barriera-Settefontane
Prva udobnost. Bogata izbira častikov. Prvovrstna pišča. Hladila vseh vrst. Biljardi Seifert. TELEFON 15-81.
Polag kavarni se nahaja tudi izvrsten BUFFET, kjer se prodajajo mizna jedila, vino in Dreherjevo pivo. Sprejema se naročila na dom. Priporočila se udani
Franje Abram, lastnik.

Prodajalnica ur in dragocenosti
G. BUCHER
(ex drug Drag. Vekjeta)
Trst prodaj. D. Vekjet) Corso št. 35.
Bogati izbor zlatarstva, srebrnina, dragocenosti in šepnih ur. Kupuje in menja staro zlato in tudi srebro z novimi predmeti. — Sprejema naročila in popravila vsakovrstne srebrnina, zlatarstva, kakor tudi žepne ure.

VELIKAZALOGA
Žita, moke, riža, otrobov, fižela, ovsu ter koruze, in koruzne moke
Po ugodni cenil se vdobi
Ulica Koruzna 13 - TRST - Via Corruca 13
Se toplotno pripravljamo
R. GAMBEL
Telefon 24-03. Lastnik.

„ Dobroznana mirodilnica „
Iv. Camauli
Sv. Ivan - Trst - blizu Kar. doma
Velik izbor barv
= povlak itd. =
Zaloga za Trst in okolice redilnega čaja za otroške in odrasle **SLADIN**
ter toplestnega epna in toplestnega praška za živila. - Telefon 43.

UMETNI ZOBJE
PLOMBIRANJE ZOBOV.
IZDIRANJE ZOBOV
: BREZ BOLEČINE :
Dr. J. ČERMÁK V. TUSCHER
ZOBODRAV - TRST KONC. ZOBNI
TEHNIK
ULICA CASERMA, 13 II. nad.

TURDKA G. BIAGGINI - TRST
je nakupila večjo množino
pečene kave
in jo vsled tega prodaja po K 3-60 kg na dom.
Zaloga suhega grozdja, orehov, fig, in svežih sliv.

KLAVIRJI
Bösendorfer, Gebrüder Singsl, Roch & Korselt, Wirtl itd. se prodajajo in dajejo v najem po zmernih cenah proti gotovini kakor tudi na obroke. Uglasnanje. Vsakovrst. poprave.
Zavod Klavirji Zannoni
MARIO MALLY, Piazza S. Giacomo 2, II., Corso. Telefon 2-5.

Zaloga obuvata in lastna delavnica
A. VISENTINI
TRST, Glosuè (ar. ducci številka 27. Podružnica: ulica št. 31 („Al Buon Operato“) =
Velika zaloga moških in ženskih čevljev. Popravila točno in zahtevno. Zmerna cena.

„Tržaška posojilnica in hranilnica“
registrovana zadruga z omejenim poudarstvom
TRST, Piazza della Caserma št. 2, I. nad.
(v lastni palači) vseh po glavnih stopnjah.
POSJILA DAJE
na vnanjstvo 5-1/2%
na menice po 6%
na zastave in amortizacijo na daljše dobo po dogovoru.
ESKOMPITUJE TRGOVSKE MENICE.
HRANILNE VLOGE
sprejema od vsakega, če tudi ni od in jih obračuna po 4 1/2%
Večje stalne vloge in vloge na tek račun po dogovoru.
Razni drugi plačilni pogoji. — Svoja se lahko pogleda v „Glasnik“ DO-
MAK NABRALNIK (HRANILNE VLOGE).